

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Odi/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119222421
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Rejdovianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119222421.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc sudkyňou JUDr. Dominikou Rejdovianovou, v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom 832 37 Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sa, vložka č.: 601/B, proti žalovanému A.. M. A., D.. XX. XX. XXXX, H. N. XXX XX F. Z., Ž. XXX/X, zastúpená JUDr. Pavel Balog, advokát so sídlom 979 01 Rimavská Sobota, Železničná 6/1, IČO: 37 820 729, o žalobe na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e oddĺženie žalovaného A.. M. A., D.. XX. XX. XXXX, H. N. Ž. XXX/X, XXX XX F. Z., o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/920/2018 zo dňa 27. 09. 2018, pre nepoctivý zámer.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 08. 02. 2019 domáhal zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer na tom skutkovom základe, že žalovaný v návrhu na vyhlásenie konkurzu neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu (§ 166g ods. 2 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len „ZoKR“/), zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZoKR) a zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZoKR).

2. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/920/2018 zo dňa 27. 09. 2018, ktoré bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 191/2018 zo dňa 03. 10. 2018, bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a žalovaný bol oddĺžený. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 27. 07. 2018 Zmluvu o kreditnej karte, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský revolvingový úver (kreditná karta) s možnosťou čerpania prostredníctvom realizovania transakcií príslušnou kreditnou kartou a to až do výšky poskytnutého celkového úverového rámca vo výške 600,- Eur. Prvé čerpanie úverového rámca z predmetnej zmluvy v rozsahu 100,- Eur sa uskutočnilo dňa 27. 07. 2018 na základe osobitnej žiadosti o poskytnutie služby rýchle čerpanie formou výplaty na účet zo dňa 27. 07. 2018, na základe ktorej žalobca umožnil žalovanému čerpanie úverového rámca prevodom na účet určený žalovaným. O aktiváciu kreditnej karty viažucej sa k Zmluve o kreditnej karte požiadal žalovaný žiadosťou o aktiváciu zo dňa 02. 08. 2018. Po aktivácii kreditnej karty, žalovaný čerpal poskytnutý úverový rámec formou realizácii jednotlivých transakcií v mesiacoch august a september 2018. Poskytnutím úveru a nadväzujúcim čerpaním úveru, vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka zo Zmluvy o kreditnej karte vo výške čerpaného úverového rámca. Aktuálna

výška pohľadávky žalobcu z kreditnej karty je 321,65,- Eur. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 17. 08. 2018 Zmluvu o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému splátkový úver vo výške 4.000,- Eur. K uzatvoreniu Zmluvy o úvere a k poskytnutiu úveru došlo na základe podania žiadosti o úver zo dňa 17. 08. 2018 žalovaným. K čerpaniu úveru žalovaným na základe Zmluvy o úvere došlo dňa 17. 08. 2018. Poskytnutím úveru a následným čerpaním úveru vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka zo Zmluvy o úvere, pričom žalovaný nezaplatil ani jednu splátku. Aktuálna výška pohľadávky žalobcu zo splátkového úveru je 4.054,73,- Eur. Pohľadávky žalobcu sú pohľadávky, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného a preto v súlade s § 166a ZoKR, môžu byť uspokojené len v konkurze vedenom na majetok žalovaného. Žalobca si pohľadávku zo splátkového úveru prihláškou pod por. č. 1 vo výške istiny v sume 4.000,- Eur a pohľadávku z kreditnej karty prihláškou pohľadávky pod por. č. 2 vo výške istiny v sume 321,65,- Eur, prihlásil do konkurzu na majetok žalovaného a obe sú zistené. V rozsahu v akom pohľadávka žalobcu zo splátkového úveru a pohľadávka z kreditnej karty nebude v konkurze uspokojená, sa žalovaný zbavil voči žalobcovi svojich dlhov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca je veriteľom žalovaného, ktorý bol dotknutý oddĺžením. Žalobca so dozvedel o skutočnosti, že žalovaný usiloval o oddĺženie až dňa 03. 10. 2018, keď bolo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica o vyhlásení konkurzu a oddĺžení žalovaného publikované v Obchodnom vestníku. Nakoľko žalobca vzhľadom na túto prekvapujúcu informáciu publikovanú v Obchodnom vestníku, keďže v krátkom čase predchádzajúcom vyhlásení konkurzu žalovanému poskytol finančné prostriedky, požiadal ustanoveného správcu konkurznej podstaty o poskytnutie informácie, kedy žalovaný požiadal Centrum právnej pomoci o konzultáciu ohľadom svojho oddĺženia, kedy podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a kedy podal návrh na vyhlásenie konkurzu a aké informácie uviedol o veriteľoch a zvlášť o žalobcovi a o svojom majetku. Z návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného zo dňa 20. 09. 2018 a príloh vyplýva, že rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 05. 09. 2018 bola žalovanému poskytnutá právna pomoc pri oddĺžení. Zoznam aktuálneho majetku dlžníka je datovaný dňom 30. 08. 2018 a zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý žalovaný vlastnil v posledných troch rokoch je datovaný dňom 30. 08. 2018. Je teda zrejmé, že žalovaný podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci ohľadom konkurzu na svoj majetok už dňa 30. 08. 2018 a teda je možné konštatovať, že žalovaný sa pri preberaní záväzkov spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. V súvislosti s touto žiadosťou žalovaného o poskytnutie právnej pomoci je potrebné uviesť, že samotnej žiadosti musela predchádzať žiadosť žalovaného o konzultáciu podľa § 9 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci v materiálnej núdzi, čo vyplýva aj z usmernenia uvedeného na internetovej stránke Centra právnej pomoci. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný mal zámer riešiť svoje dlhy oddĺžením ešte pred podaním predmetných žiadostí o úver u žalobcu a vykonal na dosiahnutie tohto svojho cieľa reálne kroky. Žalovaný teda žalobcovi zamlčal, že už v čase preberania záväzkov sa usiloval o svoje oddĺženie a vykonal k tomu, už reálne kroky. V žiadostiach o úver žalovaný vyhlásil, že uviedol úplné a pravdivé údaje a zároveň, že si je vedomý následkov v prípade nepravdivosti tohto vyhlásenia. Ani v jednom jeho vyhlásení nie je uvedený údaj o tom, že podnikol kroky smerujúce k oddĺženiu. Žalovaný zamlčaním dôležitých informácií t.j., že sa snaží o oddĺženie, vylákal od žalobcu finančné prostriedky a zo Zmluvy o úvere žalobcovi nezaplatil vôbec nič a pri pohľadávke z kreditnej karty zaplatil len časť poskytnutých prostriedkov. V ďalšom žalobca uviedol, že žalovaný v zozname veriteľov a v zozname majetku neuviedol dôležité informácie. V zozname veriteľov zo dňa 18. 09. 2018 žalovaný uviedol dvoch svojich veriteľov, avšak neuviedol záväzky voči žalobcovi vyplývajúce zo Zmluvy o kreditnej karte a zo Zmluvy o úvere. Dňa 27. 07. 2018 uzatvoril žalovaný so žalobcom Zmluvu o kreditnej karte a dňa 17. 08. 2018 Zmluvu o splátkovom úvere. K čerpaniu finančných prostriedkov žalovaným podľa Zmluvy o kreditnej karte došlo v júli a v auguste 2018 a k čerpaniu podľa Zmluvy o úvere došlo v auguste 2018. Je teda zrejmé, že ku dňu, ku ktorému žalovaný zostavoval zoznam veriteľov na účely podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, t.j. ku dňu 18. 09. 2018, mal žalovaný záväzky voči žalobcovi, avšak v zozname veriteľov žalobcu neuviedol. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky publikované v Sbírcie rozhodnutí a stanovisek (R 86/2013). Žalovaný rovnako v zozname majetku neuviedol nadobudnuté finančné prostriedky z úverov poskytnutých žalobcom hoci vedel, alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu. Žalobca v ďalšom upriamil pozornosť súdu na zoznam aktuálneho majetku dlžníka zo dňa 30. 08. 2018 a na zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch zo dňa 30. 08. 2018, kde žalovaný uviedol, že aktuálne nevlastní okrem finančných prostriedkov na bežnom účte v nepatrnej hodnote žiadny majetok a za posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty. Dňa 18. 06. 2015 uzatvoril žalovaný ako darca s F. Y. A., D.. XX. XX. XXXX, ako obdarovaným darovaciu zmluvu, ktorej predmetom bol bezodplatný prevod nehnuteľnosti evidovanej na U. Č.. XXXX, pre k.

ú. Rimavská Sobota, obec Rimavská Sobota, okres Rimavská Sobota a to byt č. 5 nachádzajúci sa vo vchode č. 6 bytového domu so súpisným č. XXX, postavenom na parcele registra „C“ Č.. XXXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 351 m². Tieto skutočnosti potvrdzuje záznam o úkone zo dňa 18. 10. 2018 spísaný správcom, ktorý tvorí obsah správcovského spisu, U. Č.. XXXX pre k. ú. Rimavská Sobota ako aj vlastné vyjadrenie žalovaného. Za aktuálneho výpisu z LV Č.. XXXX A. G.. Ú.. F. Z. vyplýva, že povolenie vkladu vlastníckeho práva v prospech obdarovaného z darovacej zmluvy nastalo dňa 06. 08. 2015. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný vykonal úkony smerujúce k svojmu oddĺženiu v takom čase, aby ku dňu rozhodnutiu o oddĺžení už uplynula lehota na odporovanie právnym úkonom žalovaného (medzi márnym uplynutím 3 - ročnej lehoty na odporovanie a rozhodnutím o oddĺžení, ku ktorému došlo 27. 09. 2018 je iba krátky časový úsek). Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalovaný konal s úmyslom, aby došlo k vyhláseniu konkurzu a oddĺženiu žalovaného až po márnom uplynutí zákonnej trojročnej lehoty na odporovanie právnemu úkonu - bezodplatnému prevodu nehnuteľnosti väčšej hodnoty na blízku osobu. Uvedené konanie žalovaného má za následok poškodenie veriteľov žalovaného, pretože veritelia dotknutí oddĺžením žalovaného, už v deň zverejnenia rozhodnutia súdu o oddĺžení žalovaného nemohli (objektívne) na účely odporovania právnemu úkonu žalovaného (bezodplatný prevod nehnuteľnosti na blízku osobu) splniť jeden zo zákonných predpokladov na podanie odporovacej žaloby, ktorým je dodržanie trojročnej lehoty. Podľa zisteného stavu konkurzu na majetok žalovaného, uspokojenie veriteľov bude nulové, resp. mizivé, pretože žalovaný nemá žiadny majetok, z ktorého by bolo možné uspokojenie veriteľov očakávať a je tiež otáznе, či dôjde aspoň k pokrytiu nákladov konkurzu. Na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného je podľa názoru žalobcu potrebné prihliadať u žalovaného prísnejšie, pretože žalovaný vlastnil v minulosti významnejší majetok (nehnuteľnosť väčšej hodnoty), ktorej sa bezodplatne zbavil v prospech blízkej osoby (syna žalovaného), žalovaný je vysokoškolsky vzdelaný a v produktívnom veku.

3. Súd doručoval žalobu spolu s prílohami a poučením v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/ žalovanému, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 11. 07. 2019 uviedol, že v minulosti boli voči jeho osobe vedené dve exekúcie. Po zamestnaní sa na ÚPSVaR v Rimavskej Sobote, mu boli vykonávané zrážky zo mzdy, preto mal záujem vyriešiť problém starých exekúcií oddĺžením fyzickej osoby, pretože jeho syn začal v lete roku 2018 študovať na vysokej škole v Košiciach a nakoľko žijú sami dvaja, tak všetko financuje z jediného príjmu. Následne žalovaný navštívil Centrum právnej pomoci, pracovisko v Rimavskej Sobote, kde sa informoval ako je možné dosiahnuť oddĺženie fyzickej osoby. Pri rozhovore v Centre právnej pomoci sa s pracovníkom zhováral len o starých exekúciách. Nebavili sa o dlhu, ktorý nie je vymáhaný exekučne. O takom dlhu mal žalovaný presvedčenie, že ten nezanikne osobným bankrotom. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že do zoznamu svojich dlžníkov žalovaný neuviedol žalobcu, nakoľko bol v presvedčení, že tento dlh konkurzom nezanikne. O tom, že tento dlh zanikol, sa žalovaný dozvedel až od správcu JUDr. Vinarčíka, pri pohovore na ktorý bol predvolaný a na ktorý sa riadne dostavil. Žalovaný uviedol, že aj v súčasnej dobe má záujem na úhrade dlhu voči žalobcovi. V trestnom konaní, ktoré je vedené proti žalovanému, žalovaný žalobcovi navrhol uzavrieť dohodu o náhrade škody. Žalovaný vyhlásil, že keby mal vedomosť o tom, že aj dlhy, ktoré nie sú vymáhané exekučne, vyhlásením konkurzu zaniknú, nebol by svoj problém riešil konkurzom.

4. Podaním zo dňa 05. 08. 2019 (§ 167 ods. 3 CSP) žalobca uviedol, že popiera všetky skutkové tvrdenia, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení. Voči žalovanému bolo začaté trestne stíhanie a následne vznesené obvinenie Odborom kriminálnej polície v Rimavskej Sobote dňa 31. 05. 2019 a to vo veci úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 a úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona v súvislosti s konaním žalovaného, ktoré žalobca popísal aj v návrhu na zrušenie oddĺženia. V zmysle konfrontácie medzi svedkami - žalovaným a M.. N. S., zamestnancom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota v trestnom konaní, zamestnanec Centra konfrontoval žalovaného tým, že žalovanému bolo v Centre určite povedané, že bankrot sa vzťahuje nie len na dlhy, ktoré sú v exekúciách, ale aj na dlhy ktoré tam nie sú. Zároveň mal byť žalovaný v Centre dotazovaný, či má aj iné dlhy a či do zoznamu veriteľov uviedol všetkých svojich veriteľov. Žalovaný ku dňu vyjadrenia žalobcu nezaplatil na poskytnutý splátkový úver a revolvingový úver formou kreditnej karty, vôbec nič. Ak by žalovaný skutočne vychádzala z predstavy, že voči žalobcovi sa záväzkov nezbavuje a chce ich splácať, prejavilo by sa to nepochybne aj v jeho reálnom konaní. Čo sa však nestalo, pretože žalovaný na pohľadávky žalobcu nič neuhradil. Žalobca doplnil svoju žalobu o sled udalostí, ktorý jasne preukazuje, že žalovaný sa usiloval o úvery ešte predtým ako sa oddlí, avšak už v čase reálneho vykonávania krokov smerujúcich k oddĺženiu. Dňa 18. 06. 2018 - prvá konzultácia v Centre právnej pomoci; 27.

07. 2018 - uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte spolu so žiadosťou o poskytnutie služby rýchle čerpanie úveru formou výplaty na účet; 02. 08. 2018 - žiadosť o aktiváciu kreditnej karty; 17. 08. 2018 - žiadosť o úver a uzatvorenie Zmluvy o splátkovom úvere; 17. 08. 2018 a 20. 08. 2018 - čerpanie úveru zo zmluvy o splátkovom úvere; 30. 08. 2018 - podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci; 20. 09. 2018 - návrh na vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného; 27. 09. 2018 - uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného. Žalobca má za to, že žalovaný neuviedol skutočnosti, ktorými by vyvrátil či spochybnil žalobcom tvrdené a preukázané skutočnosti, a to že v zozname veriteľov a v zozname majetku neuviedol dôležité informácie. Žalovaný neuviedol v zozname veriteľov žalobcu a dva záväzky voči nemu a neuviedol v zozname majetku, že nadobudol na základe záväzkov voči žalobcovi majetok väčšej hodnoty (finančné prostriedky). Žalobca má za to, že žalovaný vo vyjadrení neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by vyvrátil žalobcom tvrdené a preukázané skutočnosti, a to že mal snahu poškodiť žalobcu a ďalších veriteľov, a to aj vzhľadom na bezodplatný prevod majetku na tretiu osobu v krátkom období pred vymedzeným obdobím na možné odporovanie právneho úkonu. Žalovaný účinne nepoprel preukázané tvrdenia žalobcu z podaného návrhu, ktoré preukazujú naplnenie skutkovej podstaty § 166g ods. 2 písm. c), g) a h) ZoKR. Žalobca záverom doplnil, že oznámením správcu konkurznej podstaty v Obchodnom vestníku č. 62/2019 zo dňa 28. 03. 2019, došlo k zrušeniu konkurzu na majetok žalovaného z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu.

5. Dňa 09. 09. 2019 súd žalovanému doručoval vyjadrenie žalobcu zo dňa 05. 08. 2019 a umožnil mu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril a uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na svoju obranu (§ 167 ods. 4 CSP). Žalovaný podaním zo dňa 23. 09. 2019 uviedol, že dlh voči žalobcovi mal v úmysle riadne splácať. Správca konkurznej podstaty ho však poučil, že aj tento dlh zanikol a nemôže ho ďalej splácať, preto dlh voči žalobcovi nesplácal. V súčasnej dobe má žalovaný záujem uzavrieť so žalobcom dohodu o úhrade dlhu, ktorý pozostáva z pohľadávky žalobcu zo Zmluvy o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXX zo dňa 17. 08. 2018 vo výške 4 054,73,- Eur a zo Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 27. 07. 2018 vo výške 321,65,- Eur.

6. Na prejednanie veci samej, súd určil termín pojednávania na deň 14. 11. 2019 na ktorý sa žalobca, právny zástupca žalovaného a žalovaný riadne dostavili.

7. Z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Odk/920/2018 zo dňa 27. 09. 2018, ktoré bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 191/2018 deň vydania 03. 10. 2018 mal súd za dokázané, že na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz a žalovaný bol oddlžený. Z oznámenia správcu konkurznej podstaty žalovaného JUDr. Martina Vinarčíka v zmysle ustanovenia § 167v ZoKR, publikované v Obchodnom vestníku č. 62/2019, deň vydania 28. 03. 2019 mal súd za dokázané, že konkurz na majetok žalovaného bol ukončený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

8. Status veriteľa dotknutého oddlžením a svoju aktívnu vecnú legitímáciu žalobca súdu preukazoval prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 04. 10. 2018, ktorou si do konkurzu na majetok žalovaného prihlásil dlžnú sumu vo výške 4.000,- Eur a prihláškou pohľadávky por. č. 2 s prihlásenou sumou vo výške 321,65,- Eur. Ďalej Zmluvou o kreditnej karte zo dňa 27. 07. 2018, žiadosťou žalovaného zo dňa 27. 07. 2018 o poskytnutie služby rýchle čerpanie formou výplaty na účet, žiadosťou o aktiváciu kreditnej karty zo dňa 02. 08. 2018, výpisom z kartového účtu - Štedrá karta Y. Č.. X/XXXX, Č.. X/XXXX, Č.. X/XXXX, Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 17. 08. 2018, žiadosťou o úver zo dňa 17. 08. 2018 a prehľadom o transakciách na úverovom účte od 04. 10. 2018 - 17. 08. 2018.

9. Návrhom na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného zo dňa 20. 09. 2018; rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota zo dňa 05. 09. 2018; výpisom zo zoznamu exekučných konaní vedených na majetok žalovaného zo dňa 17. 09. 2018; zoznamom veriteľov zo dňa 18. 09. 2018; zoznamom majetku dlžníka a zoznamom majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch zo dňa 30. 08. 2018; životopisom dlžníka; záznamom o úkone správcu konkurznej podstaty so žalovaným zo dňa 18. 10. 2018; čiastočným výpisom z U. Č.. XXXX, k. ú. Rimavská Sobota; podrobnou správou správcu konkurznej podstaty zo dňa 27. 12. 2018 a správou z Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota zo dňa 27. 02. 2019, žalobca súdu preukazoval nepravdivosť vyhlásení žalovaného, snahu žalovaného poškodiť veriteľa a časovú postupnosť krokov žalovaného pri oddlžení.

10. Na preukázanie skutočnosti, že žalovaný od momentu oddĺženia neuhradil na pohľadávky žalobcu žiadnu sumu, žalobca súdu preukazoval výpisom z úveru č. XXXXXXXXXXXX a prehľadom o transakciách na úverovom účte od 01. 01. 2019 - 01. 08. 2019, výpisom z kartového účtu - štedrá karta CTLS za mesiace júl - december 2018 a prehľadom o transakciách na úverovom účte od 01. 01. 2019 - 01. 08. 2019.

11. Žalobca súdu na preukázanie skutočnosti, že žalovaný bol pracovníkom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota poučený, že oddĺženie sa vzťahuje nielen na dlhy, ktoré sú vymáhané exekučne, ale aj na dlhy, ktoré zatiaľ nie sú vymáhané exekučne, súdu doložil zápisnicu z konfrontácie medzi svedkami žalovaným a pracovníkom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota M.. N. S. zo dňa 25. 04. 2019. Na podporu tvrdení, žalobca súdu doložil výťažok internetového článku venujúceho sa problematike osobného bankrotu a usmernenie pre záujemcov o osobný bankrot publikované na stránke Centra právnej pomoci.

12. Zo strany žalovaného neboli súdu doložené žiadne listinné dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností.

Podľa ustanovenia § 166f ods. 1 ZoKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

Podľa ustanovenia § 166f ods. 2 ZoKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

Podľa ustanovenia § 166f ods. 4 ZoKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZoKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. g) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. h) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

Podľa ustanovenia § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

Podľa ustanovenia § 166g ods. 3 ZoKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZoKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

13. S novou právnou úpravou oddĺženia fyzických osôb konkurzom alebo splátkovým kalendárom účinnou od 01. 03. 2017 bol do nášho právneho poriadku zároveň začlenený inštitút zrušenia oddĺženia dlžníka pre jeho nepoctivý zámer. Je to osobitný druh sporového konania, v rámci ktorého súd vykonáva následnú, tzv. „ex post“ kontrolu poctivosti zámeru dlžníka pri jeho oddĺžení, pretože pri vyhlásení konkurzu, jeho poctivý zámer neskúma (§ 166g ods. 5 ZoKR). Podmienky na úspešné sa domáhanie zrušenia oddĺženia dlžníka, zákon taxatívne stanovuje v § 166f ods. 1 ZoKR. Osobou s aktívnou legitímáciou na podanie návrhu, resp. žaloby, je každý veriteľ, ktorý súdu zdôvodní a doloží dôkazmi, v akom smere bol oddĺžením dlžníka dotknutý, to znamená ako tento proces, ktorý začal návrhom dlžníka s nepoctivým zámerom, ukrátil jeho konkrétne práva. Osobou pasívne legitimovanou je dlžník, resp. podľa § 166f ods. 3 ZoKR jeho dedičia, v prípade ak navrhovateľ trvá na pokračovaní konania s dedičmi. Zároveň zákon vyžaduje aj včasnosť podania takého návrhu, pričom je stanovená prekluzívna lehota šesť rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti. Až po splnení všetkých vyššie uvedených podmienok podania žaloby na zrušenie oddĺženia dlžníka, súd pristúpi k posudzovaniu a skúmaniu poctivosti, resp. nepoctivosti zámeru dlžníka pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 a 2 ZoKR. Možno povedať, že súd posudzuje akoby priťažujúce a poľahčujúce okolnosti na strane dlžníka. Kedy nemá dlžník pri oddĺžení poctivý zámer, zákon stanovuje len demonštratívne, to znamená v súdnej praxi sa môžu vyskytnúť aj prípady, s ktorými zákon výslovne nepočíta. Súd posudzuje poctivý zámer u dlžníka postupom podľa § 166g ods. 3 a 4 ZoKR. V týchto ustanoveniach zákonodarca súdu určuje, kedy má byť jeho proces skúmania miernejší a kedy má prihliadať prísnejšie na okolnosti konania dlžníka. U dlžníka, ktorý má len základné vzdelanie, vysoký vek, vážne zdravotné dôvody, stratil obydľie alebo zažil v živote inú udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti, má súd postupovať miernejšie a zohľadniť vyššie uvedené kritéria. Naopak prísnejšie by mal súd pristupovať k skupine dlžníkov, ktorí požiadajú o oddĺženie a mali alebo majú významnejší majetok, majú skúsenosti s podnikaním, pôsobili alebo pôsobia ako vedúci zamestnanec alebo v orgánoch právnickej osoby alebo majú iné osobitné životné skúsenosti. Následky, ktoré vyvoláva rozhodnutie súdu o zrušení oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru sú zakotvené v § 166f ods. 3 a 4 ZoKR a tieto pôsobia „erga omnes“, teda voči všetkým veriteľom.

14. V rámci sporu súd pristúpil k posudzovaniu podmienok za splnenia ktorých, sa môže veriteľ úspešne domáhať zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru. V danom spore je žalobcom veriteľ dlžníka, ktorý si preukázateľne prihlásil do konkurzu na majetok dlžníka dve pohľadávky, ktoré sa považujú za zistené. Žalobca ako veriteľ bol oddĺžením dotknutý, pretože konkurzné konanie na majetok žalovaného bolo ukončené z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu (§ 167v ods. 1 ZoKR). To znamená, že jeho riadne prihlásené pohľadávky neboli v rámci konkurzu žiadnym spôsobom ani pomerne uspokojené. Jeho pohľadávky sa oddĺžením žalovaného stali nevymáhateľné v zmysle § 166e ods. 2 ZoKR. Súd konštatuje, že žaloba smeruje voči dlžníkovi, ktorý je v konaní pasívne legitimovaný. Žalovaný bol oddĺžený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/920/2018 zo dňa 27. 09. 2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 191/2018 dátum vydania 03. 10. 2018. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali v zmysle § 23 ods. 1 v spojení s § 199 ods. 9 ZoKR, dňom 04. 10. 2018. Žaloba na zrušenie oddĺženia dlžníka bola na súd podaná dňa 08. 02. 2019 (prezenčná pečiatka súdu na č.l. 1). Šesťročná lehota na podanie žaloby začala plynúť dňom 04. 10. 2018 a uplynie dňa 04. 10. 2024. Súd môže skonštatovať, že bola zachovaná lehota na podanie žaloby, pretože žaloba bola podaná do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka.

15. V spore o preskúmanie poctivého zámeru dlžníka, má súd neľahkú úlohu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka) a záujmy stále neuspokojených veriteľov (nález ÚS SR z 10. 01. 2017, sp. zn. III. ÚS 570/2016). Súd v spore o zrušenie oddĺženia, musí dôsledne preskúmať správanie sa oddĺženého dlžníka vo všetkých vzájomných súvislostiach. To znamená, prihliadať na

právny dôvod pohľadávky veriteľa, na časové aspekty konania dlžníka pred oddĺžením, na dlžníkove vzdelanie, životné skúsenosti, na okolnosti predchádzajúce oddĺženiu a zároveň aj na posúdenie otázky, či dlžník spadá do skupiny osôb, ktorým je právna úprava oddĺženia určená.

16. Súd predtým ako pristúpil k skúmaniu poctivosti zámeru žalovaného pri oddĺžení, považoval za potrebné uviesť, že pri skúmaní skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer u dlžníka prihliadal na žalovaného prísnejšie v zmysle § 166g ods. 3 ZoKR. Prísnejší postup súdu je odôvodnený tým, že žalovaný je nepochybne vysokoškolsky vzdelaná osoba v oblasti verejnej politiky a verejnej správy a je aktuálne zamestnaný na pozícii odborný radca na ÚPSVaR v Rimavskej Soboti. Všetky skutočnosti vyplývajú zo životopisu žalovaného. U žalovaného je teda odôvodnený predpoklad, že problematike oddĺženia pochopí nepochybne lepšie ako iná skupina dlžníkov častokrát len so základným vzdelaním. Okolnosti, ktoré by odôvodňovali miernejšie posudzovanie skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer u žalovaného, neboli zistené.

17. Nespornými skutočnosťami v danom spore sú, že žalovaný dňa 27. 07. 2018 uzatvoril so žalobcom Zmluvu o kreditnej karte, pričom v mesiaci august a september 2018 čerpal poskytnutý úverový rámec vo výške 321,65,- Eur. Dňa 17. 08. 2018 žalovaný uzatvoril so žalobcom Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému splátkový úver vo výške 4.000,- Eur. Žalobca namietal poctivosť konania žalovaného pri oddĺžení, pretože podľa predloženého dôkazu z Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobotá, je nepochybne jasné, že ešte pred požiadaním o kreditnú kartu a následne splátkový úver, sa dňa 18. 06. 2018 uskutočnila prvá konzultácia žalovaného v Centre právnej pomoci ohľadom oddĺženia. Žalovaný sa tak spoliehal, že svoje záväzky voči žalobcovi bude riešiť konkurzom. Záväzky vznikli v takom časovom horizonte, aby sa na ne vzťahovalo oddĺženie. Žalovaný sa bránil tvrdením, že záväzok voči žalobcovi chce uhradiť a nebol poučený v tom smere, že oddĺženie sa bude vzťahovať aj na pohľadávky žalobcu. Žalovaný sa bránil, že mal vedomosť o tom, že oddĺženie sa vzťahuje len na záväzky, ktoré sú vymáhané exekučne.

18. Je nesporné, že konkurz na majetok žalovaného bol vyhlásený dňa 04. 10. 2018 a pohľadávky žalobcu voči žalovanému vznikli v mesiaci júl a august 2018, nepochybne teda ide o pohľadávky podľa § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, t.j. pohľadávky uspokojované v konkurze. Aj v prípade, že bol žalovaný v domnienke, že na jeho záväzky voči žalobcovi sa oddĺženie nebude vzťahovať, nemožno hovoriť o poctivosti jeho konania. Súd nepovažuje za poctivé konanie dlžníka, ktorý sa usiluje o oddĺženie formou konkurzu a ešte pred rozhodnutím súdu o vyhlásení konkurzu na jeho majetok, sa opätovne postupne zadlžuje a tak produkuje nové záväzky. Žalovaný v spore neuviedol dôvodné okolnosti, ktoré ho prinútili k zobratiu si nových úverov, nie v nepatrnnej výške. Žalobca namietal tvrdenie žalovaného o jeho úmysle mu dlhy splatiť, nakoľko od oddĺženia žalovaný neuhradil na jeho pohľadávky žiadnu sumu, čo preukazoval prehľadom obrátov na úverovom účte Č.. XXXXXXXXXXXX od 01. 01. 2019 - 01. 08. 2019 a prehľadom obrátov na kartovom účte od 01. 01. 2019 - 01. 08. 2019. Žalovaný sa bránil tvrdením, že zo strany správcu konkurznej podstaty bol poučený, že aj dlhy voči žalobcovi zanikli a preto ich nemôže ďalej uhrádzať, nakoľko by tak poškodil ostatných veriteľov. Svoje tvrdenie o uvedenom poučení, však súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. V tejto súvislosti súd na súdnom pojednávaní uviedol, že oddĺžením nedochádza k zániku dlhov dlžníka, ale tieto dlhy sa stávajú nevymáhateľnými. Nevymáhateľné pohľadávky môže dlžník splniť, ale veriteľ ich nemôže voči dlžníkovi vymáhať. Preto by bolo prejavom poctivého zámeru dlžníka, keby pohľadávku žalobcu postupne plnil aj po svojom oddĺžení. Podľa názoru súdu, nemožno pochybenie žalovaného pri preberaní záväzkov zhadzovať na konanie pracovníčky banky, resp. na poučenie pracovníkov Centra právnej pomoci, alebo správcu konkurznej podstaty. Dlžník má pri oddĺžení tiež určité povinnosti a je len v jeho záujme sa pred oddĺžením dostatočným spôsobom oboznámiť s tým, na ktoré záväzky sa oddĺženie vzťahuje a vyvarovať sa konaniu, ktoré by mohlo byť charakterizované ako nepoctivé. Žalovaný v konaní svoje tvrdenia o nesprávnom poučení zo strany pracovníka Centra právnej pomoci nepreukázal a jeho procesná obrana zostala len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení.

19. Na preukázanie skutočnosti, že pracovníčka žalobcu sa pri zisťovaní bonity žalovaného nepýtala, či žalovaný nemieni podstúpiť proces oddĺženia, žalovaný navrhoval súdu vypočutie tejto zamestnankyne žalobcu. Návrh na vykonanie výsluchu pracovníčky žalobcu súd zamietol, práve z dôvodu, že žalobca súdu potvrdil, že bonitu svojich klientov môžu zisťovať len v súlade s právnymi predpismi. Nemajú spôsob na overenie skutočnosti, či sa záujemca o úver, nesnaží o svoje oddĺženie formou konkurzu alebo splátkového kalendára. O oddĺžení svojich klientov sa dozvedia najneskôr až zverejnením uznesenia o

vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Žalobca má právo pri poskytnutí úveru na zistenie informácií o klientovi len v zmysle čl. 10 prílohy Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, t.j. vek klienta, jeho zdravotný stav a zamestnanie. Súd nevidí dôvod, prečo by mala byť zodpovednosť dlžníka konať poctivo prenášaná na pracovníčku banky. Súd zastáva názor, že práve žalovaný, ktorý už v čase kedy sa žalobcovi zmluvne zaviazal a získal od žalobcu finančné prostriedky, zvažoval oddĺženie, mal pracovníčke banke oznámiť, že sa pokúša o oddĺženie formou konkurzu. Súd takto navrhnutý dôkaz zo strany žalovaného nevykonal, aj vzhľadom na zásadu sudcovskej koncentrácie konania, nakoľko ma za to, že žalovaný mohol návrh na výsluch svedka predložiť už skôr, než na pojednávaní dňa 14. 11. 2019.

20. Ďalším dôvodom nepoctivého konania žalovaného, mala byť tá skutočnosť, že žalovaný v zozname majetku neuviedol a zamlčal finančnú hotovosť, ktorú nadobudol od žalobcu na základe Zmluvy o kreditnej karte a Zmluve o splátkovom úvere. Vzhľadom k tomu, že sa jednalo o nie nepatrnú sumu vo výške viac ako 4.000,- Eur, javí sa žalobcovi takéto zamlčanie dôležitej informácie za prejav nepoctivého zámeru. Rovnako žalovaný konal nepoctivo aj pri vyplňaní zoznamu veriteľov, keď uviedol iba dvoch svojich veriteľov (DZP zdravotná poisťovňa, a.s. „v likvidácii“ a Slovenská konsolidačná, a.s.) pričom žalobcu a jeho dve pohľadávky zamlčal. Žalovaný sa voči tvrdeniu žalobcu, že neuviedol finančnú hotovosť nadobudnutú od žalobcu, žiadnym spôsobom nebránil a nepoprel toto tvrdenie žalobcu. Z žalobcom predloženej fotokópie zoznamu majetku zo dňa 30. 08. 2018, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu, mal súd za preukázané, že jediný majetok, ktorý žalovaný uviedol bol bankový účet vedený u žalobcu, pričom zostatok na tomto účte vyčíslil vo výške 85,- Eur. Tú skutočnosť, že v čase vyplňania zoznamu majetku žalovaný už disponoval úverom vo výške 4.000,- Eur, mal súd za dokázanú z prehľadu o transakciách na úverovom účte Č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 41 obsahu spisu) z ktorého je jasné, že žalovaný poslednú časť úveru vo výške 1.582,80,- Eur načerpal od žalobcu ešte dňa 17. 08. 2018. To znamená celou sumou úveru disponoval ešte v čase pred vyplnením tlačiva - zoznam majetku. Poskytnuté finančné prostriedky od žalobcu, mal žalovaný jednoznačne uviesť v zozname svojho majetku, nakoľko nepochybne sú majetkom, ktorý žalovaný vlastnil ku dňu vyhlásenia konkurzu podľa § 167h ods. 1 ZoKR a mali tvoriť konkurznú podstatu úpadcu. Tak ako už súd vyššie skonštatoval, nakoľko toto skutkové tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným popreté, považoval súd túto skutočnosť medzi stranami za nespornú (§ 151 ods. 1 CSP).

21. Voči tvrdeniu žalobcu, že žalovaný v zozname veriteľov neuviedol žalobcu, sa žalovaný bránil tvrdením, že nevedel, že sa oddĺženie týka aj tejto pohľadávky a myslel si, že túto pohľadávku bude riadne splácať a preto žalobcu neuviedol do zoznamu veriteľov. Žalovaný mal vedomosť o tom, že do zoznamu veriteľov je potrebné uviesť iba pohľadávky veriteľov, ktoré sú vymáhané exekučne. Na súdnom pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že dlžník má podľa jeho názoru zákonnú povinnosť uvádzať do zoznamu veriteľov len veriteľov fyzické osoby. Veriteľov právnické osoby, nemusí bezpodmienečne uviesť, pretože je na ich obozretnosti, aby si sledovali Obchodný vestník a v prípade zistenia, že na dlžníka bol vyhlásený konkurz, si pohľadávku v zákonnej lehote prihlásili. To znamená, že ak dlžník opomenie uviesť veriteľa právnickú osobu v zozname veriteľov, nesleduje tým nepoctivý zámer. S týmto tvrdením súd nemohol súhlasiť, nakoľko Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je jasný a nepochybý v tom smere, že dlžník predkladá ako prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu zoznam veriteľov, kde každého veriteľa nezameniteľným spôsobom identifikuje. Zákon neuvádza, že je povinnosťou dlžníka uviesť len veriteľa, ktorý je fyzickou osobou. Je pravdou, že v ustanovení § 166g ods. 2 písm. b) ZoKR, zákon sleduje konaním dlžníka, ktorým neuvedie veriteľa fyzickú osobu ako prejav nepoctivého zámeru. Na základe uvedeného, však z tohto nemožno vyvodiť tú skutočnosť, že ak neuvedie veriteľa právnickú osobu, tak sa nejedná o nepoctivý zámer. Neuvedenie veriteľa právnickej osoby možno subsumovať pod ustanovenie § 166g ods. 2 písm. c) ZoKR, kde zákonodarca všeobecnejšie uviedol, že ak dlžník v návrhu alebo prílohe zamlčí dôležitú informáciu, je takéto konanie prejavom nepoctivého zámeru. Súd neoznačenie veriteľa právnickej osoby v zozname veriteľov, bezpochyby považuje za neuvedenie dôležitej informácie, ktorá je prejavom nepoctivého zámeru. Žalovaný sa v spore bránil hlavne tvrdením, že bol nedostatočným spôsobom poučený o tom, že osobný bankrot sa nevzťahuje len na pohľadávky, ktoré sú vymáhané exekučne, ale aj na pohľadávky, ktoré vznikli najneskôr mesiac pred vyhlásením konkurzu. Súdu svoje tvrdenie ničím nepreukázal. Naopak zo strany žalobcu bola súdu predložená fotokópia zápisnice o konfrontácii medzi svedkami a to žalovaným a pracovníkom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota, M. N. S. zo dňa 25. 04. 2019. Z uvedenej zápisnice je zrejmé, že pracovník Centra právnej pomoci žalovaného poučil, na aké pohľadávky za konkurz vzťahuje, bol poučený o vyplňaní jednotlivých príloh návrhu a podpísal vyhlásenie, že bol oboznámený s podmienkami osobného bankrotu. Žalovaný sa bránil, že poučenie

je len byrokratická vec, ktorú dávajú v Centre právnej pomoci dlžníkovi podpísať. S takouto procesnou obranou žalovaného nemožno súhlasiť. Je potrebné si uvedomiť, aký dôsledok má oddĺženie dlžníka na pohľadávky veriteľov. Na jednej strane sa dlžník zbaví všetkých dlhov a na strane druhej, zostane veriteľ s nevymáhateľnou pohľadávkou. Je správne a spravodlivé žiadať, aby dlžník pristupoval k procesu oddĺženia zodpovedne a nebral to len ako automatický proces, ktorý začína vydaním uznesenia o vyhlásení konkurzu a končí oznamom správcu o ukončení konkurzu. Je správne žiadať od vysokoškolsky vzdelaného dlžníka istú dávku zodpovednosti a jednotlivé poskytnuté poučenia zo strany pracovníkov Centra právnej pomoci si prečítať a v prípade nepochopenia, požiadať o vysvetlenie. Súd zároveň uvádza, že dlžník je poučovaný nielen v štádiu pred vyhlásením konkurzu, ale aj samotným súdom v uznesení o vyhlásení konkurzu a rovnako súdom ustanoveným správcom konkurznej podstaty. Zároveň je potrebné uviesť, že tlačivo zoznam veriteľov neobsahuje poučenie, že sa týka len veriteľov ktorých pohľadávky súd vymáhané exekučne, ale do tlačiva sa uvádzajú veritelia s pohľadávkou voči dlžníkovi ku dňu jeho vyplňania.

22. V ďalšom žalobca namietal nepoctivosť zámeru žalovaného v jeho konaní, ktorým darovacou zmluvou zo dňa 18. 06. 2015 previedol byt č. X bytového domu so súpisným č. XXX, postavený na parc. Č. XXXX/X, evidovaný na LV Č.. XXXX, k.ú. Rimavská Sobota, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve, na syna F. Y. A.. Povolenie vkladu vlastníckeho práva v prospech obdarovaného nastalo dňa 06. 08. 2015. Žalobcom tvrdené skutočnosti preukazuje záznam o úkone zo dňa 18. 10. 2018 spísaný správcom konkurznej podstaty žalovaného, kde žalovaný pri pohovore so správcom sám uviedol, že byt daroval synovi niekedy v roku 2014 - 2015. Žalobca tvrdil, že žalovaný vykonal úkony smerujúce k svojmu oddĺženiu v takom čase, aby ku dňu rozhodnutia o oddĺžení už uplynula lehota na odporovanie právneho úkonu žalovaného. V tejto súvislosti súd uvádza, že žalovaný na vyvrátenie žalobcom tvrdených skutočností o jeho úmysle požiadať o oddĺženie až po uplynutí trojročnej lehoty na uplatnenie odporovacieho práva pre veriteľov, neuviedol a nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany v zmysle § 151 CSP. Mohol tak preukázateľne učiniť vo vyjadrení k žalobe (§ 167 ods. 2 CSP), v duplike žalovaného (§ 167 ods. 4 CSP) ako aj na samotnom pojednávaní. Na vyvrátenie žalobcom tvrdenej skutočnosti neuviedol žiadne vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Na základe uvedeného, preto súd považoval túto žalobcom tvrdenú skutočnosť za nespornú podľa § 151 ods. 1 CSP. Žalobca požadoval od súdu vykonanie dôkazu vyžiadaním darovacej zmluvy, ktorá bola založená do príslušného katastrálneho spisu, na preukázanie bezodplatného prevodu majetku väčšej hodnoty zo žalovaného na jej blízku osobu. Tento navrhnutý dôkaz súd nevykonal z dôvodu neúčelnosti, pretože žalovaný bezodplatný prevod majetku na syna žiadnym spôsobom účinne nepoprel, dokonca ho sám priznal. Vzťah blízkej osoby obdarovaného k darcovi, mal súd za preukázaný z predloženého životopisu žalovaného, kde žalovaný obdarovaného F. Y. A. uviedol ako svojho syna. A zároveň z predloženého čiastočného výpisu z LV č. XXXX, k.ú. Rimavská Sobota, kde je ako titul nadobudnutia bytu pre F. Y. A. uvedená darovacia zmluva, ktorej obligatórnym znakom je bezodplatnosť.

23. Pred vyhlásením uznesenia súdu o ukončení dokazovania, žalobca súdu doložil podanie označené ako návrh na zmenu žaloby - doplnenie rozhodujúcich skutočností. Obsahom podania, boli ďalšie skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný nebol v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný, nakoľko bol zamestnaný na ÚPSVaR v Rimavskej Sobote s čistým mesačným príjmom vo výške cca 600,- Eur. Žalobca mal za to, že s ohľadom na uvedený rozsah a spôsob zamestnania bol žalovaný schopný plniť svoje splatné pohľadávky a to aspoň čiastočne. Súd toto dopĺňujúce podanie žalobcu podľa obsahu neposúdil ako návrh na zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP, ale len ako doplnenie ďalších prostriedkov procesného útoku zo strany žalobcu. Tieto prostriedky procesného útoku však už súd prihliadajúc na sudcovskú koncentráciu konanie nepripustil, nakoľko mal zato, že žalobca ich mohol predložiť už skôr. Už zo samotnej žaloby je nepochybne jasné, že žalobcovi bolo zrejmé, kde je žalovaný zamestnaný a vzhľadom na zisťovanú bonitu žalovaného pri podpise Zmluvy o kreditnej karte a Zmluvy o splátkovom úvere disponoval aj informáciou o platových pomeroch žalovaného. To znamená skutkové tvrdenia ohľadom platobnej neschopnosti mohol súdu tvrdiť a preukázať nepochybne skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd aplikujúc sudcovskú koncentráciu konania ďalšie prostriedky procesného útoku žalobcu nepripustil. Súd rovnako nevykonal dôkaz pripojením spisu Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota, nakoľko na súdnom pojednávaní žalobca požadovanými informáciami, ktoré mali byť zistené z predmetného spisu, disponoval a preto na pripojení spisu netrval.

24. Záverom súd uvádza, že vzhľadom na skutkové zistenia, ktoré súd subsumoval pod príslušné ustanovenia Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, bolo preukázané, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer a preto sankciou je zrušenie oddĺženia s následkami uvedenými v ustanovení § 166f ods. 4 a 5 ZoKR. Žalovaný v danom spore neunesol dôkazné bremeno a súdu nevyvrátil tvrdenia, že konal s úmyslom poškodiť veriteľa a pri preberaní záväzkov tesne pred oddĺžením sa spoliehal na to, že tieto dlhy bude riešiť konkurzom.

Podľa ustanovenia § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V zmysle § 262 ods. 1 CSP, súd v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodol o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP, poverený vyšší súdny úradník, voči rozhodnutiu ktorého je prípustná sťažnosť.

Poučenie:

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica vo vyhotovení dvojmo (2).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej